

Svar:

Afgørelsen om at foretage bevissikringsundersøgelse kan som hovedregel først træffes, når begge parter har haft lejlighed til at udtale sig. Efter lovforslagets § 2, stk. 3, gælder dette også i situationer, hvor forretningen indledes uden forudgående underretning af rekvisitus, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 7.

Fogedforretninger vedrørende bevissikring vil således foregå efter partsprincippet i samme omfang som ved andre fogedforretninger, herunder forbudsforretninger. Det er fælles for fogedsagerne, at princippet alene kan fraviges, hvor hensynet til forretningens formål gør det nødvendigt. I givet fald vil rekvisitus kunne kræve sagen genoptaget, jf. lovforslagets § 2, stk. 7.

Spørgsmål 40:

Frygter ministeren ikke, at lovforslaget, der så ensidigt tillægger den, der kommer først til mølle, en række rettigheder, vil svække synet på domstolenes upartiskhed, og hvor i retssystemet findes en lignende form for inkvisitorisk retspleje?

Svar:

Lovforslaget adskiller sig for så vidt angår anvendelse af parts- og kontradiktionsprincipper ikke fra, hvad der gælder for andre fogedforretninger, herunder fogedforretninger om nedlæggelse af forbud, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 34.

Gennemførelse af en bevissikringsundersøgelse vil efter forslaget altid forudsætte, at rekvisitenten over for fogedretten har sandsynliggjort, at der er foregået krænkelse mv. som nævnt i lovforslagets § 1, stk. 1. Det betyder bl.a., at der ikke kan foretages bevissikringsundersøgelse, hvis det fremstår som tvivlsomt, om rekvisitenten er rette indehaver af den pågældende immaterialrettighed mv.

Som lovforslaget er udformet, vil domstolenes (fogedretternes) rolle efter min opfattelse ikke adskille sig væsentligt fra den rolle, man har i andre sager om anvendelse af foreløbige retsmidler.

Spørgsmål 56:

Ministerens bedes kommentere henvendelsen af 2. januar 2001 fra Eva Smith, professor i procesret, jf. L 17 – bilag 27.

Svar:

Professor Eva Smiths henvendelse vedrører lovforslagets regler om undladelse af at underrette rekvisitus om tid og sted for forretningen (§ 2, stk. 2). Justitsministeriet kan bekræfte, at i tilfælde, hvor rekvisitus ikke har fået forudgående underretning om forretningen, vil fogedrettens afgørelse om at gennemføre bevissikringsundersøgelsen først kunne træffes ude hos rekvisitus, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 7 vedrørende lovforslaget.

Eva Smith anfører, at ressourcemæssige hensyn i så fald kan tale for, at der først beskikkes advokat, hvis rekvisitus ikke træffes på stedet. Eva Smith oplyser, at beslutningen om at tage ud til rekvisitus uden forudgående underretning i givet fald vil blive truffet på en måde, der afviger fra det sædvanlige partsprincip i den civile retspleje.

Som der nærmere er redegjort for i besvarelsen af spørgsmål nr. 26, er det Justitsministeriets opfattelse, at en bestemmelse om, at advokatbeskikkelse skal være obligatorisk allerede ved fogedrettens afgørelse om at tage ud til rekvisitus uden forudgående underretning, i givet fald måtte udformes på en sådan måde, at rekvisiti retsstilling ikke ville blive styrket nævneværdigt.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 34 vedrørende lovforslaget, kan fogedrettens afgørelse om at gennemføre bevissikringsundersøgelsen som hovedregel først træffes, når begge parter har haft lejlighed til at udtale sig.

Efter lovforslagets § 2, stk. 3, gælder dette også i situationer, hvor forretningen er blevet indledt uden forudgående underretning af rekvisitus, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 7. Træffes ingen på det sted, hvor undersøgelsen skal foregå, skal forretningen i reglen udsættes til foretagelse på et andet tidspunkt.

Fogedforretninger vedrørende bevissikring vil således ikke fravige partsprincippet i videre omfang end ved andre fogedforretninger, herunder forbudsforretninger. Det er fælles for fogedsagerne, at princippet alene kan fraviges, hvor hensynet til forretningens formål gør det nødvendigt. I givet fald vil rekvisitus kunne kræve sagen genoptaget, jf. lovforslagets § 2, stk. 7.